

2010

1. onderwerp van de klacht :

inbreuk op auteursrecht

2. korte omschrijving van de feiten:

Klager heeft bij brief van 14 januari 2010 bij de rector magnificus en het College voor Promoties bezwaar gemaakt tegen het mogelijkerwijze aan twee promovendi te verlenen doctoraat. De twee promovendi zouden gebruik hebben gemaakt van onderzoeksgegevens en teksten van klager. Dit moet worden gezien in het licht van de volgende feiten.

Aan het einde van de zeventiger jaren van de vorige eeuw hebben vier studenten in het kader van hun studie geschiedenis elk een doctoraalscriptie geschreven met het zelfde onderwerp. Na afronding van de studie hebben de vier studenten de afspraak gemaakt aan de hand van de vier doctoraalscripties een gezamenlijke studie te publiceren. Dat heeft geresulteerd in een manuscript dat omstreeks 1990 in zodanige staat verkeerde, dat werd nagegaan of het zich uiteindelijk voor publicatie zou lenen (het 'manuscript'). Het was alle schrijvers duidelijk dat het manuscript nog niet af was en dat daar nog veel aan moest gebeuren. De pogingen om tot publicatie te komen waren op niets uitgelopen. De pogingen van klager om het manuscript in samenwerking met de drie andere auteurs af te ronden zijn eveneens mislukt.

In het kader van het onderzoek heeft de raadsman wetenschappelijke integriteit met klager gesproken. Daarnaast heeft hij gesprekken gevoerd met de promotor van één van de promovendi, tevens beklagde en met de desbetreffende promovendus, beklagde.

3. advies van de raadsman wetenschappelijke integriteit:

Volgens de raadsman wetenschappelijke integriteit hadden het manuscript en het promotieonderzoek het zelfde onderwerp, maar verschilde de vraagstelling van beide beduidend. Daarbij was het manuscript sterk beschrijvend. Bij het promotieonderzoek is op enkele plaatsen gebruik gemaakt van teksten die de promovendus-beklaagde zelf had geschreven voor het manuscript. Op enkele plaatsen is ook expliciet verwezen naar wat de klager voor het manuscript had geschreven. Auteur en werk zijn expliciet in de noten vermeld. Het manuscript en de doctoraalscriptie van de klager zijn expliciet opgenomen in de geraadpleegde literatuur. In het Woord vooraf in het proefschrift wordt klager als mede-auteur van het manuscript genoemd.

De raadsman is van oordeel dat de stelling van klager, dat beklagde geen gebruik had mogen maken van de teksten die beklagde voor het manuscript had geschreven, té ver gaat. Beklaagde had aangegeven welke hoofdstukken in het manuscript van zijn hand waren. Deze hoofdstukken waren een uitvloeisel van het onderwerp van zijn doctoraalscriptie. Niet was gebleken dat het manuscript als zodanig een coproductie was van vier auteurs waarin ieders aandeel niet meer te onderscheiden was. Men leverde weliswaar commentaar op elkaars teksten, maar de inhoud van het commentaar was niet van dien aard dat het auteursrecht op die teksten daarmee op anderen dan de oorspronkelijke schrijver overging. Wel was duidelijk dat bij publicatie van het manuscript als geheel de vier auteurs een

gezamenlijk auteursrecht zouden hebben.

Aldus gezien, stond het beklagde naar het oordeel van de raadsman vrij om bij het promotieonderzoek gebruik te maken van de teksten die hij zelf ten behoeve van het manuscript had geschreven. Van een overdracht van auteursrecht van deze teksten aan zijn mede-auteurs is geen sprake geweest. Voor zover beklagde zich beroept op werk van klager, heeft hij dat vermeld. Dit alles heeft de raadsman tot de conclusie gebracht dat de klacht ongegrond was. Daarbij werd wel aangetekend dat het ten opzichte van beklagde in het licht van de gemeenschappelijke voorgeschiedenis eleganter zou zijn geweest, als beklagde klager uit eigen beweging van zijn promotieplannen op de hoogte had gesteld. Het laatste is door beklagde ook erkend.

4. oordeel van het College van Bestuur:

Het College van Bestuur heeft het advies van de raadsman wetenschappelijke integriteit overgenomen en de klacht bij besluit van 14 april 2010 ongegrond verklaard.